

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus I. In quibus actibus Prælati Ecclesiarum indigeant consensu
Capituli?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

QVÆSTIO X.

IN TIT. X. DE HIS, QUÆ FIUNT A PRÆLATO SINE CONSENSU CAPITULI.

880 Cum in præcedentibus titulis di-
ctum sit, quid possit, vel non pos-
sit Capitulum Sede vacante cir-
ca jura Episcopalia, vel prælati;
sequitur dicendum, quid possit, vel non
possit Prælatus cum, vel sine Capitulo.
Not. autem, quod Episcopus, vel Præla-
tus Ecclesiæ quandoque solum obligetur
in certis casibus requirere Consilium; in
aliis autem consensum Capituli.

ARTICULUS I.

*In quibus actibus Prælati Ecclesiæ
indigant consensu Capituli?*

881 Suppon. actum à Prælato celebratum,
Sine consensu Capituli, ubi is de jure,
vel consuetudine requiritur, invalidum
esse; constat ex c. 1. h. t. ibi: *irrita-*
crit Episcorum donatio, vel vendi-
tio, vel commutatio rei Ecclesiastice,
absque collaudatione, & subscriptione
Clericorum. Dictus autem *consensus*
requiritur 1. in alienatione rei Ecclesiastice
immobilis, vel etiam nobilis pretio-
sa, quæ servando servari potest, c. 25. in
cip. Sine exception. 12. q. 2. c. 1. h. t.
quod expressè loquitur de donatione, ven-
ditione, commutatione; & requirit non
tantum consensum, sed etiam subscriptio-
nem Capituli; & consensus *Capitulari-*
ter præstandus est, ut notat Barbosa cit.
num. 4. V. hic. num. 164.

882 Requiritur 2. ad actum præsentationis
Clerici pro beneficio vacante, Patronatu
ad Prælatum, & Capitulum cumulativè
pertinente, ex c. *Ea noscitur. 6. h. t.* ubi
Coelestinus III. cùm in provincia tua,
inquit, sèpe contingat, quod ad Ecclesiæ,
in quibus collegia jus præsentandi habere
noscuntur, eorum Abbates, aut per se, aut
per literas, personas idoneas Episcopis
Dioecesis præsentant, & eis præsentatis, &
receptis, aliquando ante, aliquando post,
Monachi contradicunt: *respondemus,*
quod in præsentationibus Prælatorum

*intelligi debet, quod fiant de Collegio-
rum suorum assensu, sine quo non obti-
nent firmatatem; unde, si constiterit,
Conventus, vel majoris, & senioris
partæ, non adfuisse consensum, insti-
tutiones hujusmodi convenit evanescere,
nisi ex antiqua, & approbata consu-
tudine, vel concessa libertate, aliqui
eorum probaverint, commissi sibi colle-
gii non debere in Ecclesiæ, seu bene-
ficiarum collationibus requiri con-
sen-
sum. Ex hoc textu deducunt aliqui, præ-
sentationem ad beneficium, per solum
Prælatum factam, absque majoris partis
Collegii consensu, non esse ipso jure nul-
lam; Sed per sententiam irritandam,
alii verius censem esse ipso jure irritam, &
sic ea verba, convenit evanescere expli-
canda sunt, ut sensus sit, *convenit va-*
cunas pronuntiari, ut constat ex c. novit
supra. h. t. & ideo ita tenet Sanchez in
Decal. tom. 2. l. 7. c. 14. n. 8.*

*Requiritur 3. ex c. *Tua nuper. 8. h. t. 883* quando concedit jus patronatus alteri
Ecclesiæ, licet in Ecclesia concessæ ipse
haberet jus Patronatus; Consultus enim
Pontifex, utrum Episcopo, cum solo
Archidiacono; *præter assensum Majoris Ecclesiæ, Coenobiis, vel Ecclesiæ Conventualibus, ad quas pertinet jus Pa-*
tronatis, liceat conferre perpetuo va-
cantes Ecclesiæ baptismales? rescribit,
questionis solutionem intelligi ex epistola
Leonis Papæ, in qua legitur: *ne quis Episcopus, de rebus Ecclesiæ, quidquam donare, vel vendere audeat, nisi forte aliquid horum faciat, ut meliora proficiat, & cum totius tractatu atque consensu id eligat Cleri, quod non sit dubium Ecclesiæ profuturum.* Irrita enim Episcorum donatio, venditio, & conyentio rei Ecclesiastice erit, *absque conniventia, & subscriptione Clericorum; concessiones autem Ecclesiæ, ad alienaciones non est dubium pertinere.* Ubi nota non videri sat,*

tis, quod alienatio sit *utilis Ecclesiae*, sed requiri etiam quod *meliora proficiat*, ut clarum est ex ipso textu; & quidem, *indubitate*.

884 Requiritur 4. cùm *in perpetuum* transferre vult, etiam consentiente Patrono, Ecclesiæ parochiales, earumque obventiones *in locum pium*; nam cùm Episcopus Heliensis ab Innocentio III. quæsivisset, an Episcopo liceat, sine autoritate summi Pontificis, vel saltem sine sui Capituli voluntate, Viris religiosis conferre obventiones alicuius parochialis Ecclesiæ sustentatione Vicarii reservatâ? & cùm Lateranensis Concilii statuta prohibeant Ecclesiæ novam imponi vel augere veterem pensionem, an Episcopus valeat religiosis, consentiente patrono, totam Ecclesiæ, vel de novo conferre aliquam portionem? breviter respondit Pontifex, quod (salyâ constitutione Canonicâ, de concedenda piis locis quinquagesima portione) neque primum, neque secundum potuit facere Episcopus (nisi de licentia Romani Pontificis) *præter Capituli sui voluntatem*. De aliis porro casibus, in quibus Episcopi, & Prælati Ecclesiæ, pro certis usibus sue jurisdictionis, indigent *assensu sui Capituli*, partim ex discordis colligi poterit.

885 Præter hac not. 1. *Consilium & consensum* Capituli inter se differre; ad illud enim sufficit, *cum Capitulo consultare*, ac rationes, pro, & contra discutere, ac audire ejus super consultatis judicio; *Consensus* verò, importat Capituli voluntatem super actu, de quo consultatum est faciendo, vel omittendo; *consensus* enim propriè est actus, quo voluntas approbat sententiam tanquam sibi placentem, consultatione rationis judicatam. Not. 2. *consensum*, alium esse *expressum*; aliud, *tacitum*; quo aliqui etiam intelligunt assensum *presumptum*; qualis est, si alienatio fiat à Prælato, sciente, & tacentे Capitulo. c. 2. h. t. & ideo etiam dicitur *conniventia*. Not. 3. in hoc casu sufficere assensum Capituli, *etiam tacitum*; imò, & subsecutam ratihabitionem, c. Cùm nos. 3. h. t. ibi: *certum est, de rigore juris concessionem illam non tenere, quam reclamante Capitulo, per prædecessorem tuum, constat, factam fuisse: nisi eam ratam postmo-*

dum habuisset

qui tamen casus est singularis, nam alias, quod jure nullum est ab initio, ipso jure ratificari non potest, ut scilicet valeat à tempore actus nulliter gesti. Ceterum c̄q̄sū 30 annorum *consensus Capituli*, in alienatione rerum Ecclesiæ, præsumitur intervenisse; *Mascardus de probat. conclus. 416. num. 21.* Dicitur autem *consentire Capitulum*, quando consentit major pars, ut constabit ex tit. seq. & dictum est supra exc. 6. h. t. *de quo num. 882.*

ARTICULUS II.

In quibus actibus Prælati Ecclesiærum indigent consilio Capituli?

C^omminis doctrina est, quod *consilio*. 886
Cum præcisè, requiratur in illis actibus, in quibus non est magnum præjudicium Ecclesiæ; Sicut *assensus*, in rebus majoris momenti. Inter res *minoris momenti* est, instituere, destituere, confirmare, corriger, aliaque negotia Ecclesiæ tractare, de quo Alexander III. ad Patriarcham Hierosolymitanum: *novit, inquit, tuae discretionis prudentia, qualiter tu, & fratres tui unum corpus sitis, ita, quod tu caput; & illi, membra esse probantur, unde non docet, reomissis membris, aliorum consilio in Ecclesiæ tuae negotiis uti; cùm id non sit dubium, & honestati tuae, & sanctorum Patrum institutionibus contraire; innoluit siquidem nobis, quod tu sine consilio fratrum tuorum Canonorum S. sequestri, Abates, & Abbatis, & alias Ecclesiasticas personas instituis, & destitus, ideoque id auctoritate Apostolicâ prohibemus; & infra; nos enim tales institutiones, & destitutions, carere decernimus robore firmatis;* sic Alexander.

Deinde in c. *Quarto. 5. eod. sic loquitur*: Fraternitati tua mandamus, quatenus in concessionibus, & Confirmationibus, & aliis Ecclesiæ tuae negotiis, *Fratres tuos requiras, & cum eorum consilio, vel senioris partis eadem peragas, & pertractes, &c, qua statuenda sunt, statuas; & errata corrigas, & evellanda dissipes, & evellas. Absentium quoque fratrum nomina, inscribi non finas;* quia